

מבול יום פרק שנים עשר זבחים קד.

מסורת הש"ס

(א) לעיל פה, (ב) חוספ' וזמס'
רש"ד פסחים ע"י ירושל' פסחים
פיו זמס' (ג) לעיל סב'
(ד) ופסחים דף ע"ז ע"א
(ה) ירושל' שם, ופ' תר' לעיל
ע"א דמדי' וזמס' כמחזק' לל'
ד' פסח' (ו) לעיל ס"א פ' תר'
בית המדרש ופ' רש' מנחת
פס' ס"א ש"ך לעיל במשנה
ג' ו' וזמס' (ז) וזמס' וזמס'
(ח) ופ' תר' וזמס' ד' רמב"ר,
וזמס' ל' ד' וזמס' וזמס' ע"א
ד' וזמס' וזמס' וזמס' ל' ד' רמב"ר,
וזמס' וזמס' כח, ד' רמב"ר.

הגהות הב"ח

(א) יחסי דיה והעור חי לבית
העריסה ואני כלי וחיבת יא
נמחק:

שינוי נוסחאות

[illegible]

הנרי"ב

אלעזר ברבי שמעון כו'. קסבר בזריקה כשרה תליא הימר
ר אלז נפסל בשר קודם זריקה אין העור מותר ואפילו הופשט
סם פסול: מ"ד. הדם מראה על העור לאחר שנספג בשר: כרבי
עור. דלמר דס"א אפ"ס שאין בשר: אליבא דר' אליעזר כ"פ לא
כלומר מיתלה דרבי אלעזר

ומאי אחר הפשט ודאי
אחר שנראו להפשט
אלעזר בר' שמעון דר
מרצה על העזר בפסול
הבשר גידול בו פסול
לאחר זריקה הרי הוא
בר'ש אומר אין הדם
עצמו וכשהוא עם הבשר
וזריקה הרי הוא כיוצא
בשר שעה אחת יפשיט
בדרבי אלעזר ורבי יהו
עולותיך הבשר והדם
אין דם אין בשר אם
אלעזר אומר דם אע'
ידם ובחזק ישפך
עולותיך הבשר והדם
בוריקא אף בשר בוריק
יש בין כבש למזבח לי
ומ' לא הורצה בר' יהו
לא פליגי כי פליגי אל
לא הורצה כרבי יהו
לך עד כאן לא קאמר
בבשר דליכא פסידא
דאיכא פסידא לכהני
מודה מידי דהווי אר
בשר או נפסל או שכי
אומר זורק רבי יהו

יומודה רבי יהושע
 פרים הנשרפים ושעירים
 וקודם זריקה חלזין קא
 ברבי שמעון דאמר א
 סבירא ליה ואיבעית א
 רבי שאין הפשט קודם
 טריפה בבני מעיים מותר
 את הכבוד וגמצא טרי
 הא קמ"ל אפילו בנגנ
 ר"ע לא אמר אלא כי
 כדברי חכמים (בבע
 ושעירים הנשרפים בזמ
 בגדים ואם אינן נשרפ

לדאמיר הדס מרצה על העור: ה"ג ואב"א אפילו סימא כר' א

מִנְחָה דאָסער 15 הורצה ברבי יחזקע. מיטע הייז מיט סכר כוויטה
הא קומי ומודי רני יהושע אלס ויק הורצה דעסמון
יגראה אלס ו"מ 14 לא הורצה כר יהושע דגור נעמא פאר או נסל
דלא חרוק אטו אטו שרוף ליבה כשר דלא דחא אפילו דייטד
דליה וואל נא מיין און אטו מרצה

דעם שטראף להפשט
 רבי ומאי רבי
 רבי אומר הדם
 נעצמו וכשהוא עם
 קודם זריקה בין
 רבי אלא רבי אלא
 הורצה על העור בפני
 נולד בו פסול קודם
 אחר זריקה הורצה
 ועורו לכהנים לימא
 קמפלגא יעשיה
 רבי יהושע אומר אם
 בשר אדם רבי
 שאין בשר שנאמר
 כמה תל ועשיה
 לומר לך מה דם
 הא למדת שריות
 מ"ד הורצה כר"א
 אליבא דר"א כ"ע
 רבי יהושע אמר
 מ"ד הורצה אחר
 רבי יהושע התם אלא
 לכהנים אבל עור
 אפילו רבי יהושע
 דתנן ר' נטמא
 דמי לכהנים

ע אומר: לא יזרק
ע וזק יתורצ: א"ר חנינא סגן הכהנים כו'; ולא הרי
הנשרפים למצותן לא קאמרינן הרי ה קודם הפשט
מרינן והאיכא אהור הפשט וקודם וזיקה לרבי אלעזר
הרם מרצה על העור בפני עצמו רבי חנינא כרבי
מא אפילו תוקמא ה כרבי אלעזר כרבי שמעון מודה
זיקה והאיכא ממצא מריפה כבני מעיים קסבר ממצא
זיקא נמי דתני א"ר עקיבא מדבריו למדנו שהמפשיט
ה שיאותו הכהנים בעורו ש"מ ואלא מאי קמ"ל ר"ע
לין א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן "הלכה כר"ע ואף
התירו מומחה אבל לא התירו מומחה לא "והלכתא
בבבורה העור בשריפה): **מתני'** פרים הנשרפים
שקן נשרפ כמצותן ינשרפים בבית הדרשן יוממאין
כמצותן נשרפין בבית הבהירה ואינן מטמאין בגדים

זור בר"ש ומורה רבי שאין הפשט קודם זריקה. אפילו תימא רבי

ששט קודם וריקא לא איזאמיי ציימי דאספילי לרבי דאמיר זצ"ל חזר מלע
 ורגלן ציך. ואל שכן לרבי אלעזר צרי שמוען לא הורגלן ציך:
 ואל שפול וריקא וקודם וריקא וקודם הפשט היה ב"ד קדש"י ז"ל דבי
 לרבי אלעזר משום קודם וריקא: מרגל. האיל ולא הוכר פסול
 שרץ ירק כשאר פסולי קדשים: אלא מאי קמ"ל רבי עקיבא.
 מועצין בזה: דאספילי צבנולין. בזה נכל מוס הנשחט ב"ז
 ששפירא ליכא דאין שפירא קדשים אלא כשהואה"ל לעולם
 עיני דל"ג האי פירושא ב"ז אלא ה"ג והכלה דבריה מבייט ותו
 אמה שנינו במשנתנו במילתיהו דרבנן ב"ז לבית השרפה (ב) יא
 רבי מנחם קיימ דלחיי בקשי המקדש: מרגל: ונרין בבית
 לעסקין ב"ז בהן דלכתיב (ויקרא טז) והשורף אותם שם: אלא
 פעמים צבורה פעמים ב"ז הבית דלחמין צבורה (ויקרא טז)
 ונרין בבית לעסקין ב"ז בהן דלכתיב (ויקרא טז) והשורף אותם שם: אלא

היו

עין משפט
גר מצוה

כט א מ"י פרק א מהלכות
 פסח"מ הלכה א':
ב מ"י פ"ו מהלכות מעשרין
 הלכה ד:
גד מ"י פרק א מהלכות
 פסח"מ הלכה א':
ד הו מ"י פ"ג מנ"י בטרות
 הלכה י' וע"פ נדנ"ח:
מא ז מ"י פ"ו מהלכות
 מעשרין הלכה ד:
נב ח מ"י פ"ה מהלכות פרה
 אדומה הלכה ד:
נג ט מ"י פרק ז מהלכות
 מעשרין פרה הלכה ז וע"פ
 מהלכות פרה הלכה ד:

תורה אור השלם

ו. וְעָשִׂיתָ עִלְתִּיךָ הַבִּשְׁקָר וְהָרִם
עַל מִצְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דָּם
וּבִקְרֹךְ יִשְׁמַךְ עַל מִצְבַּח יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הַבִּשְׁקָר הָאֵלֶּל:
דְּבָרִים יב, כז

מוסף רש"י

אם אין בשר. ראי גזן שנטמא
 לו שנטמא, לין הדס מרק (שטחים)
 ו' דם אע"פ אין בשר.
 כצירה וטעמו נעלם מה דם.
 טעם: בוריקה. שטמא חלק
 ודק מן הכלל, כצמחי חרקים: אף
 בשר בוריקה. חללה חרם
 וטעמה חלילה חרקים
 שטמא ככס ודק חל עבר חלילה
 להמכרה: שרירות שן קטן כבש
 למבוה. חרם ין קטן כס למכסה
 חל חרם חרם חרם חרם חרם
 חל חרם חרם חרם חרם חרם
 חרם חרם חרם חרם חרם חרם
 חרם חרם חרם חרם חרם חרם

והספרות של החיבורים יצאה
הכנס ויורקן על מערכת המשפט
לקיים מנות זיקקה: או נפסל.
כספתי (ע' נפסות) ע' ררא
אמר יורקן. כל הכס, ר' דף
לעשרים דלחר ככד טלן דף
ע' דס א'עם טלן נכד: ר'
ירושע אמר אל א'ון. ר'
י'ושע לעשרים דלחר א'ס טלן נכד
א'ן דס, י'ושע א'ן לקלסם נכד
קדש יקדשם טלן נכד: שחמ'ס
קדש חמות עורר, כדמתי כחמ'ס
חז'ר א'ל חמד יא'ל'ס, ו'ס יא'ל'ס
נכסל דלר'טן ככד טלן חל'
הקדש עשרה: (ע' דף)

שיטה מקובצת

ת"ל וקטית קולותיה ב"ה. עין לעיל
דף ט"ז ע"ב: וא"ת רבי
עקיבא. עין בתוס' בסו"ט (דף ל"ב
ע"ג):

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones